

Комсомольці, юнаки і дівчата! Напо-

легливо оволодівайте марксистсько-ле-

нінською теорією, висотами науки, тех-

ніки і культури! Будьте в перших рядах

боротьби за успішне виконання рішень

XXIV з'їзду КПРС!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1971 року).

ПАРТІЇ, БАТЬКІВЩИНІ — ПРАЦЯ І ДЕРЗАННЯ ЮНИХ

ІV ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

Саме ім'я нашого комсомолу — Ленінський, Комуністичний — визначає велику мету, яку ставлять перед собою мільйони молодих громадян. Сьогодні особливо великою є відповідальність кожного члена ВЛКСМ перед партією і народом, які бачать у Спільці молодих ленінців свого революційного спадкоємця, свій резерв. Сьогодні, після історичного XXIV з'їзду КПРС, ще більше зросла роль комсомолу в усьому нашому житті.

На порядку денному пленуму ЦК ВЛКСМ, що відбувся в Москві, в Колонному залі Будинку спілок 27 квітня, було поставлено питання: «Про підсумки XXIV з'їзду КПРС і завдання комсомолу по виконанню його рішень». У роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК КПРС, міністерств і відомств, представники громадських організацій, секретарі ЦК комсомолу союзних республік, крайкомів і обкомів ВЛКСМ, комсомольські активісти.

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников, історичний з'їзд партії, підкреслив він, знайшов найпалкіший відгук у серцях радянської молоді. Юнаків і дівчат глибоко схвилювала і зворушила та пильна увага партії до молоді, її турбот, інтересів і прагнень, що яскраво виражена в документах з'їзду.

Є. М. Тяжельников від імені Ленінського комсомолу висловив сердечну подяку ЦК і Політбюро ЦК КПРС, Генеральному секретареві ЦК партії товаришеві Л. І. Брежнєву за високу оцінку діяльності ВЛКСМ, за повсякденне батьківське піклування про молодь покоління, як рідну, кровну справу, сприймає юність Країни Рад грандіозні завдання і плани, визначені XXIV з'їздом КПРС. Надаючи виняткового значення з'їздові, ЦК ВЛКСМ вирішив провести з 3 по 10 травня Всесоюзні комсомольські збори, які обговорять підсумки і завдання комсомольських організацій.

Комсомольське змагання «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих», яке розгортається в країні у ці дні, дасть змогу злити воедино трудові зусилля, високу професійну майстерність, відмінне навчання і науково-технічну творчість мільйонів молодих бійців дев'ятої п'ятирічки. На Харківському тракторному заводі кожний молодий тракторобудівник має особистий план підвищення продуктивності праці, тут створено творчі бригади по шефству над виготовленням нового трактора «Т-150». На кінець року країна одержить надпланову «комсомольську колонну» в 170 тракторів. У доповіді було наведено й інші приклади. Комсомольці Ленінграда і області вирішили п'ятиденне завдання виконувати за чотири дні. Є. М. Тяжель-

ников вніс пропозицію створити «Літопис комсомольської слави. 1971 — 1975 рр.», встановити перехідні комсомольські прапори і вимпели для заохочення комсомольських організацій, які добилися найкращих результатів у боротьбі за виконання рішень XXIV з'їзду КПРС.

Як відомо, чотири п'ятиріччя за національного доходу, до 90 процентів збільшення промислової продукції будуть забезпечені в цій п'ятирічці за рахунок підвищення продуктивності праці. Ось чому кожна молода людина повинна оволодіти передовими методами праці, раціонально використовувати робочий час. Інший важливий напрям діяльності комсомолу — боротьба за підвищення якості продукції.

З'їзд партії назвав адреси найбільших будов. Їх спорудження стане ударною комсомольською справою. Нسلі загони ентузіастів приймуть естафету комсомольського подвигу, пройдуть справжню школу мужності на нафтогазовій цілині Західного Сибіру, на Саянській ГЕС і Камському автозаводі, Курській магнітній аномалії і Каракумському каналі, багатьох інших найважливіших будовах.

Висуваючи як головне завдання п'ятирічки значне підвищення добробуту радянських людей, партія озброює нас конкретною програмою її реалізації. Це факт величезної історичної ваги. Новою міркою, підкреслює доповідач, повинен бути вимірний і вклад комсомолу в цю роботу. «Більше, краще, дешевше!» — хей цей девіз яскраво сяє на прапорі масового змагання молоді підприємств, які випускають речі широкого вжитку. Треба рішуче підняти в очах молоді престиж професії сфери обслуговування. ЦК ВЛКСМ оголошує громадський призов молоді в легку і харчову промисловість, у сферу обслуговування.

Говорячи про завдання комсомольських комітетів села, доповідач відзначив важливість створення молодіжних кормодобувних загонів, бригад, ланок, екіпажів. У 1971 — 1972 роках треба побудувати кормоцехи на кожній тваринницькій фермі. Уже в цьому році за комсомольськими путівками на ферми буде послано 200 тисяч юнаків і дівчат. Бюро ЦК ВЛКСМ схвалило досвід комсомольських організацій і піонерських дружин України, які беруть активну участь у розвитку кривільництва. Буде розгорнуто Всесоюзне змагання під девізом «Тваринництво — ударна справа комсомолу».

Значне місце в доповіді зайняли питання марксистсько-ленінського загартування юнацтва, формування комуністичної переконаності. Оволодіння революційною теорією повинно спонукати молодь до активних дій, визначати і нор-

ми її повсякденної поведінки. Роль комсомольських організацій в ідейному загартуванні молоді зростає. Необхідно в умовах сучасної ідеологічної боротьби, яка загострюється, давати рішучу відсіч ідеологічним противникам, виховувати у радянської молоді глибоку ненависть до класового ворога.

Є. М. Тяжельников відзначив, що XXIV з'їзд КПРС акцентує на особливу роль комсомолу в підготовці молоді до захисту Батьківщини. Треба ще активніше працювати з допризовною молоддю, а в армійських і флотських комсомольських організаціях добиватися того, щоб молоді воїни свято виконували ленінський заповіт — вчитися військової справи по-справжньому.

Комсомол покликаний ще краще виконувати наказ партії — бути провідною силою в розвитку фізичної культури і спорту. Прийнято рішення провести в наступному році черговий всесоюзний екзаме́н з фізичної і військово-технічної підготовки, в основу якого кладеться новий комплекс ГПО.

ВЛКСМ внесе значний вклад у дальше зміцнення братерської дружби між народами. Цьому сприятиме Всесоюзний фестиваль радянської молоді, присвячений 50-річчю утворення СРСР.

Ленінський комсомол пишається тим, що є вірним і бойовим помічником партії, її надійним резервом. У лавах ВЛКСМ нині більше половини юнаків і дівчат країни. За період після XXIII з'їзду понад 1.350 тисяч кращих комсомольців стали комуністами.

Наприкінці доповіді сказав, що Ле-

нінський комсомол цілком і повністю підтримує генеральну лінію партії, завжди додержуватиме її. Є. М. Тяжельников від імені всіх комсомольців і молоді країни запевнив Комуністичну партію, що юнаки і дівчата наполегливо оволодівають марксистсько-ленінською теорією, висотами науки і техніки, культури, будуть у перших лавах борців за успішне виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС.

В дебатах на доповідь виступили перший секретар ЦК ЛКСМ України О. С. Кепто, перший секретар Ленінградського обкому ВЛКСМ А. С. Єфімов, перший секретар ЦК ЛКСМ Казахстану З. К. Камаліденов, пашниця братцевської птахофабрики Московської області А. А. Антипова, Маршал Радянського Союзу двічі Герой Радянського Союзу І. С. Ко́нев, студент Московського авіаційного інституту Б. С. Бахтін, перший секретар ЦК ЛКСМ Молдавії В. К. Вишук, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади робітників очисного вибою шахти «Новопавлівська» Ворошиловградської області А. В. Силкін, міністр легкої промисловості СРСР М. Н. Тарасов, голова колгоспу «Зоря» Барановицького району Брестської області Л. Ф. Ковальов, перший секретар ЦК ЛКСМ Литви В. А. Моркунас та інші.

Вони говорили про те, як найкраще спрямувати енергію, знання, ентузіазм молоді на здійснення завдань дев'ятої п'ятирічки, як ще вище підняти бойовитість і авторитет комсомольських організацій країни.

Пленум ЦК ВЛКСМ прийняв розгорнуту постанову, в якій цілком і повністю схвалюються і приймаються до неухильного керівництва та виконання рішення XXIV з'їзду КПРС як бойова програма діяльності Ленінського комсомолу. Пленум закликав комсомольців, всіх юнаків і дівчат ще тісніше згуртуватися навколо Комуністичної партії, вище підняти прапор соціалістичного змагання.

Учасники пленуму одностайно прийняли вітальний лист на адресу Центрального Комітету КПРС. (ТАРС).

СЕРДЕЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради і Рада Міністрів СРСР палко поздоровили вчених, конструкторів, інженерів, техніків і робітників, усі колективи і організації, які брали участь у підготовці і здійсненні орбітального польоту космічного корабля «Союз-10», радянських космонавтів товаришів В. О. Шаталова, О. С. Єлісєєва, М. М. Рукавишнікова. Під час цього польоту проведено науково-технічні експерименти і дослідження, які є початком робіт з орбітальною науковою станцією «Салют».

У привітанні підкреслюється, що новий етап в освоєнні космічного простору — програма роботи орбітальної наукової

станції «Салют» почала здійснюватись у рік XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, який розробив величезні плани дальшого могутнього піднесення соціалістичної економіки, зміцнення могутності Радянської держави, підвищення життєвого і культурного рівня нашого народу.

Екіпаж «Союза-10» доповів Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради і Раді Міністрів СРСР про виконання програми польоту космічного корабля і заявив, що космонавти готові до виконання нових завдань.

(ТАРС).



Комсомолка Тана Місюра другий рік навчається у Бобринецькому СПТУ № 2. Мріє дівчина стати трактористкою, тому й вчиться добре. Тана — хороша спортсменка, активна учасниця художньої самодіяльності. Фото А. БУДУЛАТЄВА.

СЛАВА ВАМ, ГЕРОЇ!

В дні великих свят, по закінченні господарського року ми називаємо тих, хто став в лави правофлангових трудових звігів. І завжди втішні вісті з Маловис-

ківського району: зросла культура землеробства, стала багатішою колгоспна нива, хлібороби давно перейшли двохсотпудовий рубіж урожаю зернових.

В цьому велика заслуга комуністів Маловисківщини, першого секретаря райкому КП України Володимира Васильовича Гулі. Сьогодні серед нових імен Героїв Соціалістичної Праці нашого краю ми на-

зиваємо і його ім'я. А разом з ним з шанобою привітаємо ще двох славних трудівників Кіровоградщини — тракториста колгоспу «Пам'ять Леніна» цього ж району Василя Семеновича Прибігу та свинарку колгоспу ім. Леніна Долішківського району Лідію Іванівну Скрипник.

На знімках зліва направо: В. В. Гуля, В. С. Прибіга і Л. І. Скрипник.



Два роки підряд хлібороби Новомиргородського району утримують перехідний Червоний прапор обкому КП України та обласного комітету за високі врожаї кукурудзи.

В дев'ятій п'ятирічці партія намілила нові горизонти для сільських трударів — збільшити врожайність зернових на 4—5 центнерів з гектара.

Поряд з хліборобами старшого покоління сьогодні це завдання вирішують комсомольці та молодь.

Члени ланки довірили саме цій трійці засіяти своє поле. На хлопців можна покластися без побоювань. Трудовий стаж Анатолія на тракторі нараховує вже кілька років. Цієї весни при обробітку ґрунту і сілві його нормовиробіток становив щодня не менше 120 процентів. Іван же відомий серед механіза-

до кукурудзяних сівалок в тракторній бригаді пристосовують баки під аміачну воду. Разом з насінням в ґрунт ще раз піде пожина рідина. Деякі колгоспи району випробували цей метод. Урожайність на гектарі зросла. І члени комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС вирішили запозичити агротехнічне нововведення.

В колгоспі вже почалася сіва кукурудзи. Комсомольські сівалки — в готовності № 1.

Серед молодих експериментаторів — кукурудзіводів і ланка з колгоспу імені Ватутіна. Секретар комсомольської організації Галина Колодяжна (вона ж і ланкова) розповіла:

— Це вже другий рік на нашому полі встановлений щит: «Тут працює комсомольсько-молодіжна механізована ланка по вирощуванню кукурудзи». Щоб сходили були однакові, всю ділянку цього року засіємо за один день. Так вирішили на комсомольських зборах ланки.

Попереду дні напружені й відповідальні. Треба додержати слова і виростити високий урожай качанистої, не відстати у змаганні з іншими колективами, сповна використати щедрість новомиргородської землі. А щедрі вона до тих, хто рук не шкодує, і віддачу їм сторицею.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

м. Новомиргород.

ЗАСІВ ПОЧИНАЮТЬ ЛАНКИ

У колгоспі імені Куйбишева п'ять років працює комсомольсько-молодіжна механізована ланка по вирощуванню кукурудзи. Від врожаю до врожаю Микола Босько, Василь Осипов, Володимир Дикусар та їх друзі вчилися збирати все більше й більше з гектара. Минув роки ланка виростила свій рекордний урожай. При зобов'язанні 50 центнерів з гектара тут на площі 60 гектарів зібрали по 55 центнерів зерна кукурудзи.

Досвід попередніх років сприяв успіху колективу. Про куйбишевець знають тепер у кожній комсомольській організації Новомиргородщини. Це про їх досягнення розповів другий секретар райкому комсомолу Андрій Маган на районній нараді кукурудзіводів на початку року. І вже пізніше, в березні, учасники зльоту молодих кукурудзіводів, приймаючи звернення до всіх комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградщини по вирощуванню

кукурудзи, виходили з досягнень куйбишевець.

«Ми вирішили у 1971 році, першому році дев'ятої п'ятирічки, своїми руками вирощувати кукурудзу на загальній площі 425 гектарів, боротися за 55 центнерів качанистої з кожного гектара», — записано у зверненні. І врожай цей став мрією всіх десяти ланок району.

Секретар комсомольської організації колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Борис Топор так і заявляє:

— Ми не можемо відставати від своїх сусідів-куйбишевець. Не можемо і не хочемо.

Хоч ланка в колгоспі створена вперше, та вже зараз хлопці і дівчата дбають про своє поле. А воно чималеньке, 30 гектарів лише піде під кукурудзу на зерно, 25 — на силос, 20 — під соняшник.

Ще кілька днів — і трактористи Іван Гутцул, Анатолій Лягул, та Анатолій Капраненко виведуть свої «Т-74» на перші заїмки.

торів як відмінник по якості. Де треба найрізніші рядки прокласти, де глибина посіву найточніше має бути, туди посилають Івана.

Слідом за механізаторами перевірятимуть якість посіву ланковий Борис Топор і член рілничої бригади Валентина Яременко.

До першого засіву 26 членів ланки готувалися зими. В січні на два тижні стали слухачами курсів по вирощуванню кукурудзи. Ця недовготривала «академія» дала знання про догляд за качанистою від підготовки поля до засіву і аж до вивезення врожаю. Практичні заняття пройшли в лабораторіях Златопільського зоотехнікуму.

Комсомольське поле вдалося одержати мінеральних і органічних добрив. Хлопці та дівчата вчасно підсушили і внесли в ґрунт пташиний послід, провели підживлення аміачною водою. Щодо останньої, то тут заплановано своєрідний експеримент. Цими днями

Слухають

У ЦІЙ книзі зібрано телеграми і листи вождеві революції від трудящих міста Єлисаветграда та повіту. Відкриваємо сторінку.

«В день 1 Травня ми шлемо приїти дорогому вождеві Володимирі Іллічу Леніну і бажаємо якнайшвидшого видужання, а також бачити знову товариша Леніна коло керма радянського корабля...» — писали наші земляки в телеграмі 1923 року.

Фотокопії ленинських рукописів, перших номерів більшовицьких газет «Іскра», «Правда» розмістились на стендах. Поруч — бюсти Ілліча, Карла Маркса, барельєф з зображенням Н. К. Крупської. Учні Кіровоградської школи-інтернату

СХВИЛЬОВАНІ

№ 1 з хвилюванням заходять до своєї музейної кімнати, оглядають експонати, її створено руками школярів під керівництвом вчительки історії Ф. П. Окуневої.

На адресу школи-інтернату надходять листи з багатьох музеїв країни, зокрема з Центрального музею В. І. Леніна, з Ленінграда, Виборга, Куйбишева, Ульяновська, Шушенського. Надіслали матеріали і з-за кордону — Франції, Німечкої, Демократичної Республіки, Польщі, Чехословаччини.

Рада музею, яку очолює дев'ятикласниця Таня Семенова,

серця

планує багато цікавих заходів. Час від часу проводяться читальні конференції. Ось і нещодавно обговорювали книгу Н. Нечволодова та А. Різниченка «Юність В. І. Леніна». Надто ж запам'ятовуються зустрічі з учасниками революційних подій, людьми, нагородженими орденом Леніна.

А то заходять учні до музею, щоб послухати голос Леніна. Тут створено фонотеку, завдяки якій можна почути промови і виступи Леніна, Свердловського, Дзержинського, Калініна, Орджонікідзе, Крупської. В музейній кімнаті проводяться уроки, теми яких пов'язані з життям і діяльністю творця першої в світі соціалістичної держави, виховні години, бесіди, збори піонерських загонів, засідання комітету комсомолу.

Є в учнів чудова традиція — залишати записи про хороші справи у книгу відгуків. Пройдуть роки, і сьогоднішні школярі, згадуючи до улюбленої кімнати, перегорнуть сторінки, згадають шкільні роки.

— Тут ми слухали Леніна, — скажуть один одному. Тут він увійшов у їхнє життя. Назавжди.

Р. ДАЙДАКУЛОВ.

м. Кіровоград.



ХХІІІ з'їзд КПРС
ЛЕНИНСЬКИЙ ЗАЛ
КОМСОМОЛУ
КІРОВОГРАДСЬКОЇ

Комсомольці бригади комуністичної праці С. Басюка (Кіровоградський завод «Укрспецгосптехніка») успішно здали залік «Ми справі Леніна і партії вірні». Вони вивчали твори вожде «Краще менше, та краще», «Про кооперацію», «Про нашу революцію», «Завдання спілок молоді», матеріали ХХІІІ з'їзду КПРС.

Першотравень члени бригади зустрічають трудовими успіхами. Вчора молодь рапортувала про дострокове виконання місячного плану.

На фото: комсомольці бригади (зліва направо) Валерій ШАПОВАЛОВ, Олександр ЛЯТАРЦЕВ, Віктор ОРЛОВ, Григорій АНТОНЕНКО та Олександр БЕРЕЖНИЙ.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

ЗВІТ ПЕРЕД ЧИТАЧЕМ

Днями у Світловодську в Паладі культури імені В. І. Леніна відбулася зустріч працівників редакції газети «Молодий комунар» з читачами. Журналісти розповіли учасникам читальної конференції про питання і проблеми, над якими працює колектив молодіжного видання, про творчі плани редакції.

З теплим словом про свою молодіжну газету виступили читачі. Вони висловили добрі побажання і пропозиції щодо розширення тематики, урізноманітнення форм газетних матеріалів.

— Газеті слід більше друкувати матеріалів про участь інженерів і робітників Кіровоградщини у боротьбі за науково-технічний прогрес, — сказав постійний читач «Молодого комунара» Віктор Самченко.

Секретар комсомольської організації виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Валентина Оніщенко висловила за бажання і глибше висвітлення в сторінках «Молодого комунара» досвіду роботи первинних комсомольських організацій по вихованню молоді.

Пропаніст головного заводу цього ж об'єднання В. Т. Волков відзначив позитивну роль, яку відіграв ленинський урок «Дисципліна — вирішальна умова».

— Добре висвітлювалося і змагання за право підписати трудовий рапорт ХХІІІ з'їзду партії, — сказав далі він. — Це теж послужило мені підмогою в організації семінарів і бесід. Але матеріалів про рух молодих виробничиків за економію і бережливістю в газеті ще мало.

Виступаючи пропонували друкувати інтерналі з людьми, які побували за кордоном, висвітлювати матеріали з питань естетики, більше подавати сатири і гумору, вести розмову на сторінках газети про правила хорошого тону.

В читальній конференції взяв участь представник газети «Правда», член КПРС з 1918 року Микола Семенович Моргунов. Його розповідь про зустрічі з Володимиром Іллічем Леніним, Михайлом Івановичем Калініним справили на присутніх велике враження.

ДУМКИ, ВІДУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Світанок цей створювали люди у до-
світній імлі — на фронтах громадянської
війни, в сутичках з бандитами, в супе-
речках з адміністраторами, ураженими
невірою в здійсненість сміливих задумів.

«Прожектерство», — говорить Дружи-
нин Кржижанівському в п'єсі нашого зем-
ляка М. Барського «Вогненний світанок».
З подібним скептицизмом ставився до
плану електрифікації Росії не один бур-
жуазний спец. Згадується така ж зневага,
висловлена в п'єсі М. Погодіна «Кремль-

ного світу до країни трудящих. Необхід-
ні бар'єри знайшов для свого образу ар-
тист П. Гейченко. Стренберг у його вико-
нанні, як і Елен у грі С. Мартінової, Куш
(артист В. Зіноватний) — переконливі,
повнокровні образи. Злі нотки в голосі
Ходжета Лаше (артист Г. Мелконов) ви-
дають його як запеклого ворога більшо-
виків. А вкладає в його уста репліка:
«Ми, справжні росіяни...» — у поєднанні
з його східною зовнішністю, таким же
іменем і темпераментом надає образу
Лаше сатиричного відтінку. Заінтриговує
також Веня (артист Можайкін), але в
драмі цей образ дещо спрощений.

Цікавий спектакль ство-
рили кропівничани. Вар-
то лише відшліфувати
деякі сцени, окремі об-
рази. Особливі вимоги
до образу Кржижанів-
ського. Артисту І. Те-
рентеву не завжди вдає-
ться відтворити правдиві
інтонації, зокрема в па-
тетичних репліках Гліба
Максиміліановича. Де-
що одноманітним із спекта-
кль переходить Б. Ткаченко (тут — у
ролі Кисличенка).

Група акторів створила, так би мо-
вити, колективний образ будівників
електростанції; індивідуальні якості ко-
жного з них стали відчутними для гляда-
чів завдяки уважному ставленню акто-
рів до своїх героїв, до їх інтересів і спо-
дівань.

П'єсу, створену і поставлену в Кірово-
градському державному музично-драма-
тичному театрі ім. М. Л. Кропивницького
до 100-річчя від дня народження В. І.
Леніна, в квітневі дні цього року поба-
чили на голубих екранах глядачі всієї
області. В Ленініану наших земляків впи-
сався ще один драматичний твір — ге-
роїчна драма М. Барського. Автор ставив
за мету не сценічний образ вождя, а від-
творення пафосу ленінської ідеї електри-
фікації. І цей пафос у різних формах —
в особі соратника Леніна Г. М. Кржижа-
нівського, у розповіді Більєнського про
зустріч з вождем, у промові Леніна «Що
таке Радянська влада?», у публіцистич-
ному обрамленні, для якого використано
«Розмову з товаришем Леніним»
В. В. Маяковського — проходить лейтмо-
тивом через увесь твір.

М. КОДАК.

м. Кіровоград.

БУДОВА КЛИЧЕ

- ТРЕТІЙ СЕМЕСТР — ТРУДОВИЙ
- ПІВТОРА МІЛЬЙОНА — ВНЕСОК СТУДЕНТСТВА
- ПЕРЕМОЖЦІВ ЧЕКАЮТЬ НАГОРОДИ

Мовою звіту — це означає
— освоєно близько п'яти
мільйонів карбованців ка-
піталоукладень. Конкретно
— збудовані нові сільські
школи, дитячі садки, твар-
инницькі приміщення,
промислові споруди. Та-
кий внесок обласного сту-
дентського будівельного
загону за чотири роки від
часу його утворення.

Третій семестр, — так
назвали його студенти, —
став цікавою формою ком-
сомольської роботи. На
XXIV з'їзді КПРС діяль-
ність студентських буді-
вельних загонів охаракте-
ризовано як конкретну і
дуже потрібну справу ком-
сомолії.

Цього року до обласного
загону влилось поповнен-
ня — юнаки і дівчата се-
редніх спеціальних учбо-
вих закладів міст Знам'я-
нки та Олександрії. 1250
студентів поставили перед
собою завдання — побуду-
вати споруди на півтора
мільйона карбованців.

Проте ми не забуваємо,

що діяльність загонів не
обмежується і не оцінює-
ться тільки сумою освоє-
них капіталоукладень.
Добровільне трудо-
ве об'єднання студентства —
перш за все школа вироб-
ництва, комуністичної
праці.

ЦК ЛКСМ України виробив
умови соціалістичного змага-
ння на звання кращого студент-
ського будівельного загону
інституту, технікуму. Для пе-
реможців встановлено премії:
інститутського загону — 1000
карбованців, технікуму — 500.
При підбитті підсумків велика
увага надаватиметься ідеїно-
виховній роботі серед членів
загону, місцевого населення,
зміцненню шкільних зв'язків.
Уже сьогодні створюються лек-
торські групи і агіткульбрига-
ди, обговорюються питання
роботи консультантів для
абітурієнтів, можливості по-
дготовки шкіл до нового на-
вчального року. Для творчості,
ініціативи — простір необме-
жений. Все залежить від рівня
підготовки загонів до виробни-
чої та виховної діяльності.

Обидва інститути міста
Кіровограда — педагогіч-
ний і сільськогосподар-
ського машинобудуван-
ня — вже розробили в за-
гальних рисах плани на лі-

то. В цьому не мала заслу-
га секретарів комітетів
комсомолу В. Мішури,
А. Шендрика та команди-
рів вузівських загонів
В. Ткаченка й О. Миронен-
ка. Відчувається досвід,
який набули студенти цих
закладів за кілька років.
Хочеться звернути увагу
всіх комітетів комсомолу,
які направляють своїх пред-
ставників на будови, на
необхідність вже сьогодні
серйозно поставитися до
формування загонів, під-
бору найбільш авторитет-
них студентів для обрання
їх командирами, комісара-
ми, бригадирами, до ком-
плектування лекторських
груп та агіткульбригад.

В минулі роки велику
допомогу нам надавали
колеги з вузів Львова.

Цього року вони направля-
ють до нас загін в 300 чо-
ловік, які працюватимуть
на новобудовах області.

На нас чекає гаряче літо.
До нього треба готуватися
вже зараз.

Б. БЕРГЕЛЬСОН,
комісар обласного сту-
дентського будівельно-
го загону.

Напружений
світанок

ські куранти» Гербертом Уелсом. Слово
«електрифікація» він вже чув серед по-
дібних «спеців» і сприйняв як влучний
детеп.

Співзвучність у деяких (дуже небага-
тьох!) елементах твору з відомими п'є-
сами аж ніяк не робить героїчну драму
М. Барського наслідувальною. Її основна
дія розвивається на будівництві однієї з
перших електростанцій у Росії. Сюжет
розкриває ряд драматичних конфліктів,
у яких органічно поєднуються елементи
особистого життя з суспільною колізією
персонажа. Особливою правдивістю від-
значаються життєві зіткнення Олени Ми-
колаївни, випускниці Бєстужевських кур-
сів, і Дворцова (артист І. Касьян). Глибо-
кі асуви проходять у поглядах Дружиніна
(артист В. Бабіч) під впливом масштабних
планів народного господарства в моло-
дій країні. Сюжетна лінія Більєнського (ар-
тист І. Кравцов), який у момент крайньо-
го душевного відчаю стає знаряддям у
руках злочинця Біруліна (цей образ май-
стерно втілює на сцені заслужений ар-
тист УРСР Г. Семенов), а потім, після по-
бачення з Ленініним, повернувши зброю
проти самого ж Біруліна, також досить
цілісно і характерно описує: тут прива-
блює гра акторів у сцені з листом. Поста-
ті Стренберга і Ходжета Лаше уособлю-
ють суперечливе ставлення капіталістич-

СТУДЕНТСЬКА НАУКОВА

Закінчила свою роботу
звітна студентська наукова
конференція, присвячена
XXIV з'їзду КПРС і XXIV
з'їзду КП України. Протя-
гом двох днів проходила во-
на в актовому залі Кірово-
градського педінституту іме-
ні О. С. Пушкіна.

Вступним словом її від-
крив проректор інституту, до-
цент І. В. Долганов. На
пленарному засіданні з ціка-
вою доповіддю виступила
студентка І курсу філосо-
фічного факультету Т. Ма-
ковська «Кіровоградщина до
XXIV з'їзду КПРС» (науко-
вий керівник доцент Ф. К.
Белявський), в якій розповіла
про економічні, трудові,

культурні успіхи населення
нашої області в період між
з'їздами. Студентка IV кур-
су цього ж факультету
Н. Жаботинська прочитала
доповідь «Директиви XXIV
з'їзду КПРС про роль шко-
ли та вчителя у професій-
ному орієнтуванні молоді»
(науковий керівник, до-
цент Х. Ф. Лук'янов).

«В. І. Ленін про вихован-
ня комуністичного ставлення
до праці» — тема доповіді
студентки IV курсу фізико-
математичного факультету
К. Шевченко (науковий ке-
рівник — доцент О. М. Тка-
ченко). Про молодість довоєн-
них років у російській ра-
дянській поезії цікаво роз-
повіла четвертокурсниця

Г. Івакіна. (науковий керів-
ник, доцент З. В. Торго-
вель).

Наступного дня конферен-
ція продовжувала роботу по
десяти секціях, на яких за-
слуухано близько 80 допові-
дей та повідомлень.

На конференції обгово-
рено звіт про роботу науково-
го студентського товариства
за 1970 — 71 навчальний рік,
а також розглянуто ор-
ганізаційне питання. Головою
НСТ знову обрано доцент
О. М. Ткаченко, кандидата філосо-
фічних наук Т. Є. Вороніну.

С. АНАТОЛЬЄВ.

м. Кіровоград.



Після час педагогічної практики для студентів Кіровоград-
ського педінституту імені О. С. Пушкіна.

НА ФОТО: майбутній викладач української мови і літе-
ратури Валентина МАСЯКІНА проводить урок в четвертому
класі Кіровоградської СШ № 5.

Фото А. САРЖЕВСЬКОГО.

„Що
нового
привезла,
Валю?“

Зналку діточка дружила з
книгою. Мати — Єлизавета
Іванівна, учителька україн-
ської мови та літератури при-
щепила дочці любов до крас-
ного слова, і ще в дошкільні
роки Валя пізнала насолоду
читання.

Отож, після закінчення тор-
гівельного училища з радістю
прийняла магазин, з чималою
овсяною — «КНИГИ».

— Ще й року немає, як пра-
цюю тут, а вже знаю постій-
них покупців. Часто заходять
«Що нового привезла, Валю?»
Знаєте, у нас в Цибилевому,
багато хто має домашні біб-
лотечки, тому попит на новин-
ки літератури великий.

У кожного свої уподобання і
запити. Одні кохаються в по-
езії, інші люблять читати
спогади про Велику Вітчизня-
ну війну. Та й на спеціальну
літературу попит.

— Завозять товари нам асортиментом?

— Ага. Та часто я сама їд-
жу в Кіровоград на базу і від-
бираю все, що мені замовили.
Так зручніше. Адже коли
знаєш, що під тебе чекають са-
ме такі книги і розумієш, що
можеш їх дістати, то хочеться
зробити покупцям приємність.

Можливо, суть в даному разі
не в цифрах, а все ж, якщо на-
сиче Валю Ярошенко був план
500 карбованців, а вона здала
в касу 925, то дитині відпо-
відно — 600 і 800 карбованців,
то ясно, що діточка добре ро-
зуміє запити покупців і вчасно
їх задовольняє.

— А в вільний час, Валю?

— Самодіяльність. Люблю в
хорі співати.

Затишно акуратно в невелич-
кій кімнаті де працює комсо-
молка. Малювання оформлені
книжкові виставки і серед них

— матеріали XXIV з'їзду КПРС.
— Скоро в школі уроки за-
кінчуються, — усміхається Ва-
ля, — Наблизити, школярі! зна-
ють, що недавно привезла зо-
шити, нові ручки, на які зли-
жена ціли, новинки літератури.

Так, у магазині під вівсяною
«Книгою» спокійно не було, бо
всіх привабило і щиро зустрі-
чав його господарка Валю Яро-
шенко.

О. БЕРЕЖНИЙ.

Знам'янський район.

ЗБЕРЕГТИ ДЛЯ НАЩАДКІВ

повлеч Жалдака, працівників кар-
ного розшуку Єлисаветграда Чуд-
нова і Мекергичева.

Обласне управління внутрішніх
справ піднімає зараз питання про
увічнення пам'яті героїв, які загину-
ли в боротьбі з ворогом. Ось
що писала Ульянівська районна
газета «Ленінськ» від 17 червня
1970 року. «В червні 1924 року
начальник промислової міліції Че-
каловський, переслідуючи бандитів
в селі Йосипівці, загинув від кулі.
Робітники Ульянівки поховали
його біля контори цукрового заво-
ду і спорудили пам'ятник. Та в
роки окупації фашисти поглуни-

ли над прахом героя, зрівнявши
могилу з землею. Після звільнен-
ня Ульянівки йому поставлено
скромний пам'ятник».

В 1920 році в Компаніївці мах-
новці вбили заступника начальни-
ка міліції Соловйова, заступника
начальника повітової міліції Полі-
щука.

В Новоукраїні бандити вбили
охоронців правопорядку Федора
Семененка, в Рівному — Василя
Чубарева. Багато з них загинуло
в селах Сентова, Куцовка, Зна-
м'янка, Комішувате, Каніж, Зли-
нка. Нова Прага і багатьох інших
населених пунктах.

Встановити їх імена в пам'яті
народній, увічнити пам'ятниками
і меморіальними дошками — обо-
в'язок нашої громадськості.

Зараз працівники міліції Кірово-
градщини працюють над створен-
ням кімнати-музею бойової слави
міліції.

У людей зберігається ще бага-
то документів про ті буремні роки,
листи, газети, бойові листки, уря-
дові нагороди — все те, що зв'я-
зано з історією міліції.

Ми звертаємось до всіх грома-
дян області надати нам посильну
допомогу у збиранні цих цінних
історичних матеріалів.

Л. ПАПЧЕНКО.

ТВОРИ ПРО КОМБРИГА

Нещодавно труїащі Кіровоградщини визначили
300-річчя від дня народження славного сина України,
нашого земляка Василя Назаровича Боженька.

В обласній бібліотеці ім. Н. К. Крупської організо-
ва-но розгорнуту книжкову виставку «В. Н. Боженько —
герой громадянської війни, наш земляк». Передмовою
до виставки є праця В. І. Леніна «Соціалістична Вітчиз-
на — це безбаче». «Лист до робітників і селян Украї-
ни з приводу перемог над Денікінієм», в яких Ілліч
звертається до трудящих Росії та України стати на
захист республіки Рад.

Чимало матеріалів, присвячених полководцю, вміще-
но в багатотомному виданні «Історія громадянської
війни в СРСР 1917 — 1922 гг.». Це найбільш повне

видання з історії буремних воєнних років становлення
країни. Про В. Н. Боженьку можна знайти статті в трьох
томів, четвертому і п'ятому томах видання.

В 1967 році видавництво «Політвидав України» ви-
дало книгу «Українська РСР у період громадянської
війни 1917—1920 рр.», в якій багато місця відведено і
нашому земляку В. Н. Боженьку.

Чимало есторію у художній літературі присвятили
Боженьку радянські письменники. П. М. Балковий на-
писав книгу «Війна без флангів». Це розповідь про
партизансько-повстанську боротьбу українського на-
роду проти білогвардійців та інтервентів у 1918 —
1920 рр. Автор неодноразово звертається до ролі В. Н.
Боженька в громадянській війні, підкреслює його орга-

нізаторську здібність та вплив на маси.

Дуже добре змальовано образ нашого земляка в
новітній Н. Гарічній «Василь Боженько». Це найбільша
книга про чудову людину та хороброго бійця.

Образ прославленого Шорса завжди пов'язується з
його прославленим соратником Боженьком. Ось тому
письменник О. Герасимов немало розділів своїх книг
«Повість о Шорсе» та «Жизнь Николая Шорса» присвятив командирі Тарашанської бригади.

Серед творів, що розповідають про В. Н. Боженьку, і
книга Б. Рогози «Слово про полк Тарашанський»,
вірш А. Малишка «Боженько» та інші.

Крім цього, на виставці представлено ряд газетних
та журнальних статей.

Н. БУРЛАКА,
зав. бібліографічним відділом обласної
бібліотеки ім. Н. К. Крупської.



ДО
ДНЯ
ПЕРЕМОГИ

СТОРИНКИ З ПОЛУМ'Я

Ці фронтові трикутники постають перед нами свідками доблесті і героїзму радянських бійців у роки Великої Вітчизняної війни, свідками самої історії, що започаткувала своє літочислення з жовтня 1917 року. І досьогодні бережуть їх матері. Є вони і в Онисії Андрушівни. Скільки разів за двадцять сім літ вона розкривала їх, аби знову й знову вчитатись у рядки, писані нашивкоруч в хвилини перепочинок між боями, щоб поговорити з Миколою, почути його голос. Бо здається їй, що він неодмінно приїде. От хай тільки розвеселиться...

Перед мною віднайдені листи Героя Радянського Союзу старшого лейтенанта Миколи Олександровича Бенеша. Грізного сорочка другого юнака добровольцем пішов на фронт. Не дождавшись до частини, потрапив під артилерійський обстріл. На його очах загинув радянський льотчик. Вже тоді він робить для себе висновок, що війна — справді йде не на життя, а на смерть. «Тож для остаточної перемоги», — напише він згодом у листі до матері й брата Валентина, — треба віддати все. І ми не шкодуватимемо ні сил, ні здоров'я. А ви постачайте більше зброї та боєприпасів для армії, аби вона могла ще дужче бити проклятих гадів».

Вчитуюсь в ці поштовкі від часу рядки. Сильні в них оптимізму і віри в перемогу, скільки любові і відданості до Батьківщини, до рідної партії, які вселяли в нього нові сили, кликали на подвиги!

А писав їх двадцятилітній солдат, бойовий шлях якого пройшов крізь горнило Орловської Курської битви. Разом зі своїми ровесниками Микола підставив Понірі і Ольховатку, в числі перших форсував Дніпро, за що був удостоєний звання Героя Радянського Союзу, задіяний Київ і Житомир. Він завжди спішив у бій, пораненого, з нашивкоруч зробленою перев'язкою, його знову бачили там, де паліло, найнеобхідніший командир.

І ось молодого офіцера знову важко поранено. Потрібна була термінова операція. Його відправляють у м. Конотоп. Тут, у шпиталі, він стріє сестричку Катю, родом з села Жаботини, Кам'янського району (тепер Черкаської області). І до обох їх прийшло велике кохання. ... На підступах до Львова зав'язалися кровопролитні бої. Ворог зі скаженою лютістю чіплявся за кожен клатчик землі. Невеличке село Шпильчине Бібрівського району (нині Перемишлянського), в напрямку якого 25 липня 1944 року веда наступ мінометна рота М. О. Бенеша, кілька разів переходило з рук у руки. На підмогу нашим підійшли ніхотинці.

— Село, щоб там не стало, візьмемо сьогодні! — наказав командир. Він першим піднявся в атаку: «По ворогу — воно!» Це були його останні слова... Поховали друзі Героя в м. Бібрці. Але пам'ять про нього живе і в Омську, де народився Микола. І в тих селах та містах Кіровоградщини, які він визволяв, і в серцях його однополчан Героїв Радянського Союзу Ф. Печенюка, В. Пономарьова та Єлисеєва, Г. Хансєва, І. Макаренка, П. Михайловського.

Іменем М. О. Бенеша названа одна з кращих площ Бібрки, померший загинув місцевої школи. Думаю, що слід дати Олександрівському району (бо до війни сестра Катерини працювала директором школи, а мати вчителювала), доповнити його розповідь про славний шлях Героя та його подруги — дружини Катерини. А я хіба що можу додати до цієї розповіді його листи...

РІДНЕНЬКА МОЯ!

Уперше на власні очі побачив, а всім еством відчув, що таке війна. Десь опівдні над Сушичаними зав'язався бій між червоноармійським літаком і трьома ворожими. Серце переповнювалося біллом, що не можу допомогти сміливцю, не можу цієї миті сидіти біля нього і бити, бити фашистський нечисть.

Радянський льотчик програв бій. Закутавшись в пелену диму й погню, літак уже падав на землю, та якось чудом герой зоставив повернути майже некерувану машину ліворуч, спрямувавши її у ворожу. Розрахунок був неймовірно точний. Обидва літаки мало не поруч впади за містом. І знову стало тихо, ніби й не було війни, горя, сиріт, які приніс людству фашизм.

Твій Микола,

11 ЛИПНЯ 1943 РОКУ

Добридень, братику! Лише тобі пишу, але знай — мамі ні слова. Скажи тільки, що одержав листа, зі мною все гаразд.

Чуєш, Валя, якось дізнався, прийшло додому оповіщення про мою смерть, чи ні? Коли ні, то слідкуй за листом, аби воно не потрапило в руки до матері.

Розумієш, однополчані вважали, що нам, як кажуть, амінь. А ми на зло ворогу так вистояли, бо кожен гвардєць йшов у бій з однією думкою: перемоги, або смерті.

Ти, мабуть, чув по радіо, що справи Гітлера після Сталінградської битви різко похитнулися. А він, хитра падлюка, ніяк не може змиритися з цим. Ось уже три дні безперервно атакує наші позиції, намагаючись прорвати оборону в напрямку Ольховатки. Але нічого не може вдіяти. Був, правда, момент, коли я з групою бійців потрапив в оточення.

— Рус, здавайся! — кричали німці, маючи намір взяти нас живими.

Дехто спочатку впав в розпач, мовляв, тут нам і рэх счасне. Я не втримався. Наказую всім слухати мою команду. Підракував боеприпаси, визначив кожному місце в бою. Бачу, наче хто підмінив солдатів. Значить, думаю, повернули в свої сили. І ми йдемо в атаку.

Більше нічого не знаю. Прийшов до пам'яті в госпіталі, санітарки розповідали, ніби «Тигр» наїхав на наш окоп і, так би мовити, трохи притрусив землею. Ну та це дрібниці. Головні: і Ольховатка, і Понірі — за нами!

Валя, опишу всі подробиці не для похвали. А знаю — скоро й тобі в армію. І я хочу, щоб мій брат не осоромив рід Бенешів.

Будь здоровим!

Твій гвардієць лейтенант М. Бенеш.

15 ВЕРЕСНЯ 1943 РОКУ

Пишу за кілька годин до наступу. Вільного часу обмаль, але не можу не поділитися радістю зі своєю матусею: сьогодні мене прийняли кандидатом в члени партії. Увійшов собі на хвилину — маленька землянка, за збитим наспіх столі, посеред якого блимає каганець, розрізаючи пересневу темряву ночі, схилившись член партії, а проти мене на стіні — портрет В. І. Леніна. Я виправдав їхню довіру.

Да, можеш мене похвалити: мене представлено до нагороди орденом Червоного Прапора.

3 гвардійським привітом М. Б.

4 ГРУДНЯ 1943 РОКУ

Сумська область, м. Конотоп, будинок Комуни, госпіталь 2830.

22 листопада вели бій за м. Брусилів Житомирської області. Знову поранений. На цей раз підірвався в госпіталі. Як не хочеться лежати тут, знаючи, що ти повинен йти пліч-о-пліч з однополчанами.

Сьогодні, коли мені розвізували забинтовану обличчя, маю змогу вийти на вулицю, а що й ще раз переконаюся, яка то краса неповторна — Україна, з її прекрасними людьми.

А які тут стелі — замилуєшся! Санітарка Катя навіть розмовляти мене навчила по-українськи. Смішно виходить, але я не втрачаю надії оволодіти цією мовою досконало. Кажу дітям: «Закінчу війну і зразу ж приїду жити в ці місця, де воював». А що? Вони мені дорожчі не менше Сибіру. І тебе з батьком візьму сюди.

Ось тільки б скоріше видужати, та — в бій Микола.

21 ЛЮТОГО 1944 РОКУ

Курск (протидом) Іду в Москву. Уважеш — орден Леніна й зріку Героя Радянського Союзу буде вручати Михайло Іванович Калінін.

Твій син.

19 ТРАВНЯ 1944 РОКУ

...По ту сторону Дністра — німці. І хай війна не закінчена, ми з чистою совістю можемо сказати, що наше покоління славно несе естафету батьків, бережучи, мов зіницю ока, Червоне знамено Червоного Жовтня.

11 ЛИПНЯ 1944 РОКУ

Весь час в настанні. Жодного дня не сидимо на місці. Женею ворога з рідної землі. Сьогодні маю на рахунок ще 28 гітлерівських солдатів і 3 офіцерів. У відпустку, як бачиш, не приїду. Треба воювати до повної перемоги. Моє життя належить Батьківщині, а за неї і смерті не страшно.

13 ВЕРЕСНЯ 1944 РОКУ

Дорога Онисія Андрушівни! Ваш син, старший лейтенант Микола Бенеш був моїм гарним бойовим другом. Останнім часом він командував ротою. За сміливості, рішучості в бою, волю до перемоги його люблять всі солдати й офіцери.

Микола нещадно нищив ворогів, запалюючи своїм прикладом інших. Над могилою бойового побратима ми дали клятву помститися проявленій зраді чужинців за його смерть.

Певен — Батьківщина ніколи не забуде спогляду славного сина.

(Із листа командира батальйону майора Г. Хансєва).

Збираючи листи Героя, я уважав за свій обов'язок розповісти про них читачам, що раз засвідчили нашу земну любов і шану до тих, хто не побачив світлого ранку Перемоги.

Віктор ВОВЧЕНКО.

Курськ—Львів—Кіровоград.



В ДИКІВЦІ СПОРТИВНЕ СВЯТО

...Листопад 1943 року. Запеклі бої за Дніпро. Двадцятирічний комсомолец Іван Спичак одержав завдання поповнити зв'язок з групою радянських воїнів, які вели оборону. Коли Іван дістався окопів, у живих залишилося тільки двоє. Вони відбивали атаку гітлерівців. І зв'язківців відразу ж вступили у бій. Ось вже палають три фашистських бронемашини, відбито дві атаки піхотинців. Двадцять ворогів лежали на полі бою нерухомо.

Іван зостався один. Він відбивав ще дві атаки, зешмижджує танк.

Коли п'ятеро гітлерівців схопили пораненого комсомольця, той, не випускаючи з рук гранати, рпонує кильце...

Все це бачив капітан Іван Гудеренко, який був важко поранений у цьому бою, а потім розповів однополчанам про героїзм хлопця з Полтавщини, 23 лютого 1944 року І. Спичака за цей подвиг посмертно було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Спортивна громадськість, комсомольці Знам'янського району вирішили широко провадити в Диківці комсомольсько-молодіжний легкоатлетичний крос, присвячений пам'яті Героя Радянського Союзу І. Спичака і розігрувати приз його імені.

Вперше цей приз було розіграно минулої неділі. Його виборовав найсильніший легкоатлет Знам'янського району та земляк Героя — спортсмени Котельєвського району Полтавської області.

Спортивне свято розпочалося життєво. Про успіхи хліборобів, їх заможнє життя розповів голова колгоспу «Дружба» Г. В. Ільницький. Директор Жолтєвської дитячої ескур-

сіїно - туристської станції Ю. М. Арцаблук, який писав книгу про свого земляка і підтримує тісні зв'язки з диківцями, розповів про подвиг Героя, передав усім привіт від матері І. Спичака — Мотрі Тихонівни.

А потім до могили Героя лягли квіти. Їх поклали піонери та комсомольці місцевої школи, гості.

Першими стартували юнаки. На дистанції 1000 метрів найкращий час показав учень Котельєвської середньої школи Василь Гриценко, серед дівчат — його землячка дев'ятикласниця Великодубльської середньої школи Зіна Длеченко.

А ось у забігах, де стартували жінки і чоловіки, знам'янці взяли переконливий реванш. Перемоги добилися учениця сільськогосподарської технікуму Лідія Григор та працівники автопідприємства № 10036 Петро Богатиренко.

Найцікавіше проходило забіг чоловіків на дистанції 3000 метрів. Від старту й до фінішу ліднували чемпіон Полтавщини Іван Коросташов та знам'янський першорозрядник Олег Ярмиш.

Спортсмени фінішували майже одночасно. На якусь долю секунди раніше фінішував лідний пересік полтавчанин. Він і став переможцем у забігу.

В командному заліку найкраще очок набрали легкоатлети Знам'янського сільськогосподарського колективу «Дружба» Г. В. Ільницький вручив приз імені Героя Радянського Союзу І. Спичака капітанові цієї команди — Олегу Ярмишу. Друге місце виборов колектив фізкультури Знам'янського автопідприємства № 10036, третє — Знам'янського вагонного депо.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

На фото: праворуч: піонери Диківської СШ кладуть квіти до могили І. Спичака. Вгорі: стартують юнаки. Внизу: голова колгоспу «Дружба» Г. В. Ільницький вручає подарунок гостеві — Ю. М. АРЦАБЛУКУ.

ФОТО АВТОРА.



ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 29 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Орлята сьогоднішніх днів». (Волгоград). 10.45 — «Природа і людина». Науково-познавальна програма. (М). 11.30 — Художній фільм «Політ Радянського Союзу». (М). 13.00 — Телевізій. (К). 17.10 — Телевізій. (К). 17.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 18.00 — Для дітей «Зірочка». (М). 18.30 — «Каюк-компанія». (Одеса). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Концерт чоловічої хорів кавали музично-хорового товариства УРСР. (Кіровоград). 20.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Спартак». (М). 21.45 — «Ви нам писали». (К). 22.45 — Запрошуємо на пісню. (К). 23.35 — «Старт». (К). 24.10 — Телевізій. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.55 — Наша афіша. (К). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Свіба іде». (М). 18.15 — «Запрошуємо концертну студію». (К). 19.00 — Телефільм «Добрий зліт». (К). 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Спартак». (К). 20.30 — На добраніч, діти. (К). 20.45 — «Судити хисту і паснагі». Творчий виступ народного артиста СРСР В. Яременка. (М). 21.45 — Тисяча порад. П'ЯТНИЦЯ. 30 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «У нас в дитячому садку». Концерт. (М). 10.45 — «Правофлангові п'ятиріччя». (Волгоград). 11.15 — Телевізій. (К). 11.25 — Теленарис «Народний умілець». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10 класу. М. Стелмах — «Кров людська — не водиця». (К). 12.10 — Концерт. (К). 13.30 — Балетні сцени. (К). 16.15 — Для школярів «Піонерський театр-50». (К). 16.40 — За накресленнями ХХІХ з'їзду КПРС. «Поліський гігант» (Львів). 17.10 — Для юнацтва. «Наші славетні земляки». (Харків). 17.40 — Телевізій. З включенням Кіровоградської області. 18.00 — Програма передачі. (Кіровоград). 18.05 — Кольорове телебачення. «Герої-терористи» — казка для дорослих. Святокий випуск. (М). 19.05 — Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 19.30 — «Алло, таланти, ми вас чекаємо». (М). 21.00 — Назустріч Дню міжнародної солідарності трудящих 1 Травня. Програма «Час». (М). 21.30 — Українське кольорове телебачення. «Святковий концерт». 21.35 — Спецвипуск, присвячений святкуванню Дня міжнародної солідарності трудящих 1 Травня. (К). 22.00 — «Голубий вогник». (М). 24.00 — Короткометражна кінокомедія «Людина, яка зела Геддінберг». (К).

СУБОТА, 1 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих 1 Травня. (Москва — Київ — Кіровоград). По закінченні святкового концерту «Правіт Першотравня». (М). 13.30 — Наша афіша. (К). 13.35 — Циркова програма. (Ворошиловград). 14.20 — Концерт. (К). 15.20 — Телефільм «Чарівні чарівники». (К). 16.00 — Інтернаціональний клуб молоді. (К). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.05 — Новини. (М). 18.05 — Художній фільм «Зелений фургон». (К). 19.45 — Кольорове телебачення. Репортаж про святкування Дня міжнародної солідарності трудящих 1 Травня. (Кіровоград). 17.50 — Наша афіша. (К). 17.55 — Для дітей «Казка про Митю та Машу, про веселого каменярка і майстра «Золоті руки». Фільм-спектакль. (К). 19.20 — Концерт. (К). 20.30 — На добраніч, діти. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Радя та любов». (М). 22.00 — Художній фільм «Не журись». (М).

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається мінлива хмарність, місцями короткотривалий дощ. Вітер південно-західний, помірно до сильного. Температура повітря 15 — 20 градусів тепла. 30 квітня — 3 травня мінлива хмарність, в другій половині періоду короткотривалий дощ, гроза. Вітер південно-західний з поривами на північно-західний, помірно. Температура повітря вночі 3—8, при проясненні 0 — 5, вдень 13 — 18 градусів тепла.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45, 33,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.